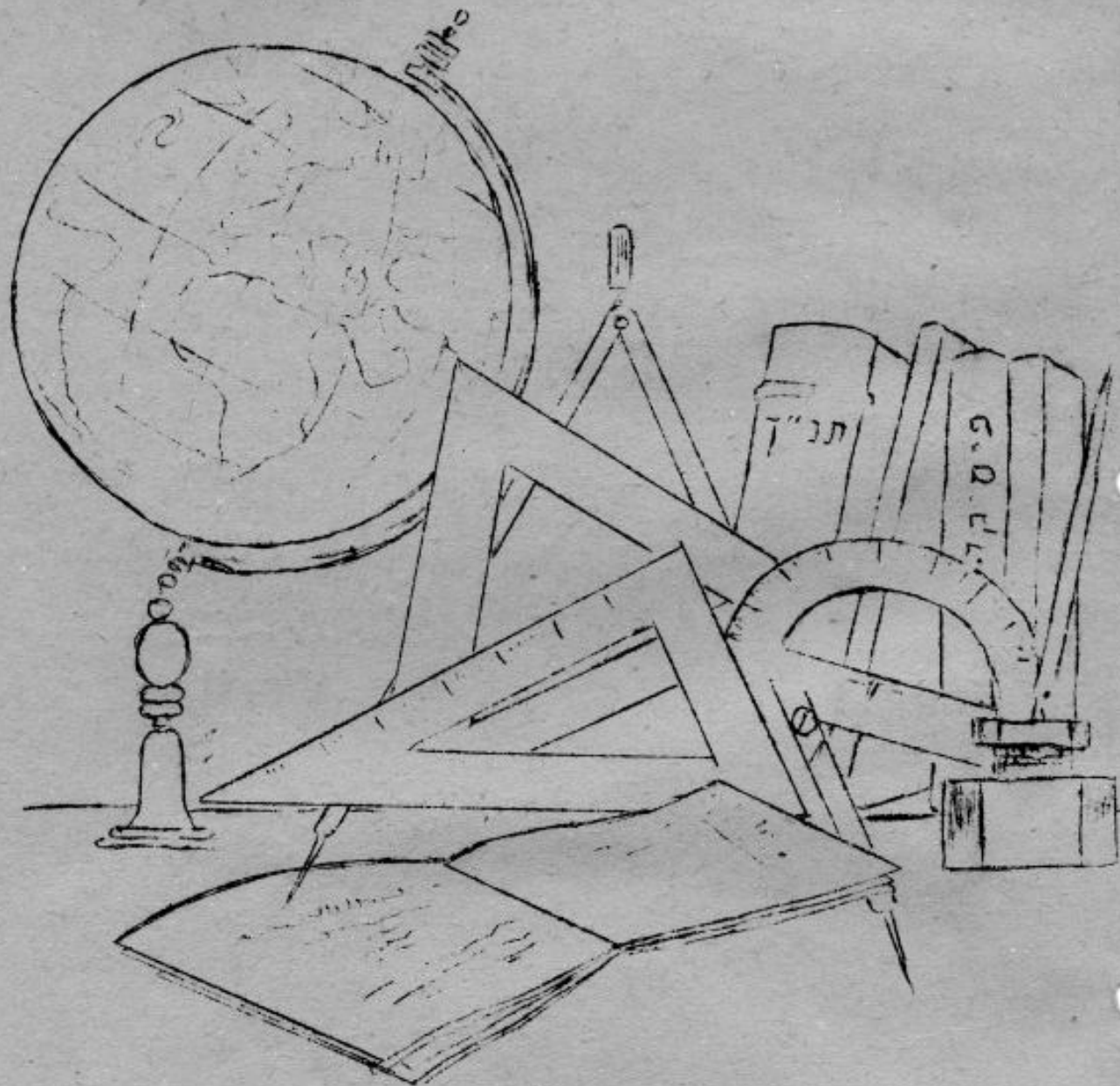

דברי הכפר

לילדי בית-הספר
ולחבר המורים

שאור ברכה

בהתחדש הלמודים

ב ש ל ה י ד ק י ט א .

בחדש שחלף היינו עדיין למעגל החיים בקבוצה לכל גווייה וסוגיה. נגמר החופש הגדול, והילדים חוזרים ללמודיהם. המורים הספיקו להנפש מסכל חניכיהם ושואפים מרץ לקראת שנת הלימודים החדשה. גם החברים אינם טומנים את ידם בצלחת ויוצאים להנפש, זה לנהריה, וזה לעיר הגדולה; אחרים מכלים את חופשתם בחיק המשפחה כמשק. אורחים ללא סוף ומחנות עבודה מתחלפים לבקרים. כעת ירד זרם המבקרים במקצת והחופשות עומדות להסתיים. מסתיימות והולכות העבודות העונתיות הנוערות בפלחה, כרם ומטע וחוזרים למתח ה"רגיל" של כל ימות השנה. רוחות הסתיו מנשבות לבר, ומחלילים יסכברא להרהר בחורף הממשמש ובא.

גם בשטח החברה חזינו בחדש האחרון ככל מעגל החיים. נולדו ילדים, ולצערנו הרב הסתלקה גם דמות אהובה מתוכנו. התכשרנו על חתונות קרובות, ויש שמזעות על עליית חברים נוספים לחגים חבאים, וגם הקבלנו פני מועדים חושים.

אכן, ראינו אור וצל בחיינו המתחילים בשלווה בכפר הנבנה והמתפתח. מי יתן ונזכה להמשיך בחיים אלה ללא זעזועים עמוקים בפנים, בחוץ או מעבר לגבול.

על הסתלקות האב והסכא האהוב

מ ד י ה ו ד ה כ ב ר נ ש ט י י נ

מתאבלת הקבוצה.

לחברינו, ילדיו ונכדיו

תנחומים.

ל ז כ ר ס ב א א ח ד .

כחמש שנים חל בקרבנו - וזיה כאחד מאתנו. ספק אם ידע וא כי נחרט כה עמוק בלבנו, ספק אם ידע כי הפך לחלק מנופנו, מצבורנו, מחיינו....

ספק אם אנו, ברוב סדרותינו, ידענו לתת לו הרגשה זו בעורנו בחיים.

נדמה ... כאלו אחרנו במשהו....

בתום דרך נדודיו, אלינו הגיע, שבע עמל, בערבית ימים אל חמנוחה ואל הנחלה. אולם אלה אשר במחיצתו עבדו, התפעלו מחדש חשכם והערכו: קשיש חביב זה יושב לו ומפרנס עצמו באהבה, במסירות ובדבקות כה גדולה למעשה כפיים עד כי נדמה היה כי שייך הוא לדור האחר, לדור החלוצים הראשונים, אשר העמל היה ועודנו נר לרגלם.

מעולם לא ראינו קובל. לא שמעתיו רוטן או דורש הנאה לעצמו. שמה בחלקו היה, ושבע נחת ממשפחה ענפה ומתרחבת, וכל אישיותו אומרת כבוד וצניעות גח יחד.

כשם שבא, כחשקט וכנועם, כן גם הלך, וזכרו יעלה בנו צער - כי איננו, אך גם חיבה והוקרה - כי כן היה.

יצחק ג.

סדור עבודה.

המזכירות חגיעה למסקנה כי כל סדור העבודה (כולל בחירות) יהיה כפוף של הסדרן בלבד, כדי להכניס אותו לסבך בעיות סדור הבחירות תעבד בחורה אתו לתקופה מסויימת. (רודה נכנסה לעבודה זו - המ').

כריכת שתייה.

הוחלט לבצע את העבודות המפורטות להלן עוד קצין: -

- (א) פזור הערמות.
(ב) הקמת גדר.

נהול ישיבות המזכירות.

למען יעול העבודה הוחלט אחרי דיון ארוך לערוך לחבא שתי ישיבות מזכירות במשך השבוע. האחת תוקדש לבעיות חברתיות, והשניה לבעיות משק.

צאן.

הוחלט לקנות 25 שיות. נדונו אפשרויות מימון למכון חליבה.

מצב כספי.

אחרי דו"ח מקיף של הגזבר הועלו כמה בעיות, כגון עליית הוצאות היצור בענפים שונים. הורגש צרה בווועד בקרת לפקוח על בצוע תכניות הענפים. הוחלט שמופטי יתרכזו בנתוח מעמיק של המתרחש בענפים. כן הוחלט להרכיב ועדת יעוץ לגזבר שתכלול את אוסי, מופטי וגרשי.

מועמדים חדשים.

למזכירות זכות לקבל חברים למועמדות, אך רק האספה ושאית

לקבל לחברות.

מגרעין "איתנים" נתקבלו כמועמדים חח"ח משה, עליזה, אפרים ע., אפרים ג., אריה, רחמים, צביקה.

כן התקבלה פרנסיס פ. כמועמדת.

עבודת ערב בשרותים.

המזכירות חידשה את החלטתה שכל בחורה שבעלה נמצא בבית

חייבת למסור תור בעבודת ערב.

צביעת חדר האכל.

אחרי החלפת הקיר ליד חדר שטיפת הכלים יגשו לצביעת חדר האכל.

ב כ מ ה ש ו ר ר ו ת .

שתי קבוצות של "מחנה קיץ" בקרו אצלנו, לשמחת דרי שכונת הצריפים בכלל והרווקים בפרט. החיים החברתיים תססו, והחברים לא זכו להרבה שינה בשבועיים הללו.

אירחנו את בן-דודה של אירית, הכנר דוד מן, לכמה ימים. חלח חופיע גם בקונצרט. בדרך מקרה פתרנו את שאלת הליווי בפסנתר בזה שכיין משתתפת מחנה הקיץ "דן" מאנגליה היתה נערה שלמה יחד אתו ב"רויאל אקדמי" והיתה חמלווה הקבועה שלו במשך שנים.

יוחנן ס. נכנס למעגל השמירה לאחר שלא שמר במשק מאז 1949 הוא לבד גם הודיע על מאורע זה מעל לוח המודעות בחדר האכל.

בחלטה נגמרה זריעת תפוחי-האדמה הסתוריים לאחר מבצע-בזק שעבר ללא פנצ'רים מיוחדים.

לאור מצב כריאותה של אסתר הקדים יוסף ס. את חזרתו לאנגליה והוא
סס לשם לפני שבוע. אנו מחכים ומצפים להטבת מצבה.

בישיבת סניף המפלגה במקום נבחרה מזכירות סניף חדשה. נבחרו ח"ח:
מאיר ד., אלק, אריה ס., יצחק ע., נחמיה (מזכיר).

אריה וולפין (ברט) יצא לעבודה במפא"י לקראת הכחירות לסנסת.

חדר האכל פושט צורה ולובש צורה בבצוע השנתיים שעליהם הוחלט אשתקד:
הרכבת מכונית שטיפת הכלים, החלפת הקיר המשותף בין חדר האכל לחדר שטיפת
הכלים, שינוי בכניסות למטבח, סגירת המרפסת ליד מכונית הלחם שיהווה חדר
לשומרים (המטבח יהיה סגור כלילה), התקנת דלתות הזזה למטבח, דלת נוספת בחדר
האכל להכנסת הציד לארוחות משותפות, התקנת סגירה אוטומטית לדלת חכניסה
הראשית בחדר האכל, וכו' וכו'.

הגענו השנה לשיא במסלוח חברים לחופש. בשבוע מסויים היו 19 חברים
בחופש ונפשו נכת אחת. איך שהסתדרו בענפים ובשרותים כל אחד הרגיש על כשרו.

בועדת החברה.

הושלם עיבוד ההצעות לתקציב אישי בהלבשה ובהנעלה.
הוצעות מתפרסמות בסוף גליון זה של "דברי הכפר".

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

אנו מכריזים את

פרנקי פקר (פרנסיס)

ושרה הירשפלד

החברים בינינו.

בכוון להחישב בינינו.

+++++

לרונני

בצאתו לריפוי

ברכת החלמה.

////////////////////

מחנה הסטודנטים 1959.

כיום בהיר אחד בחודש יולי חפס אותי המזכיר על אחת חמד-
רכות הקצרות שלנו, שם אקדח בגבי, ובקול נעים ושקט שאל אותי אם הייתי מוכן
לקבל על עצמי תפקיד של מקשר למחנה הסטודנטים. כיון שהפתיע אותי, לא עלה
בידי למצא תירוץ למה לא לעשות זאת, ולכן הסכמתי. אמנע עלי להורות שכאוחו
רבע של הסכמה היו לי חששות ופקפוקים רבים בנוגע לאחריות זאת שנטלתי על
עצמי. האם אין זה נכון

...שכשנה שעברה מחנה הסטודנטים גרם כל מיני צרות?
...שמי שהיה מקשר אז עודנו יושב בבית-חולים לחולי

רוח?

...שהמדריכים שלהם הפריעו יותר מאשר עזרו?
...שהסטודנטים עצמם כל הזמן התלוננו והתמרמרו?

התאמצתי, והתכוונתי לשכנע ימים של סבל, הכינותי מה שחצטרכתי להכין, וחכיתי לבואו של המחנה. למרות המוקשים שהבאתי בדרך הם איכשהו הגיעו. מהמבט הראשון התרשמתי מהם לטובה. המדריכים נראו "כני-אדם", החברה נראתה עליזה, והכבודות נזכרתי שעלי להזהיר את אשתי שאהיה עסוק מאד בערבים. מאושר אני למסור פה שבמשך כל תקופת המחנה נזכרתי לדעת שהרושם הראשון שלי היה נכון - ובטוחני שלא הייתי בודד בהתרשמות טובה זו. כמעט כל אחד ואחד עבד הטיב וכמרץ, לא הגישו תלונות, אלא להפך, רק התפלאו על התנאים הטובים, על האכל הטעים והאווירה החברותית. לא עבר זמן רב עד שהם התחילו לקשור קשרים עם החברה שלנו - ולא רק עם הרווקים! נוסף על כך הם גם התענינו והתעמקו בכעיות הקבוץ. זכורני שערב אחד התנהל שיחה ארוכה על רמת גבוהה על החינוך ותמשפח בקבוץ.

עלי לציין פה שני דברים שעזרו בחריכה לחקל על עבודתי עם המחנה. קודם-כל, שני המדריכים, אילנה ודובי, היו אנשים מאד סימפטיים ואחראיים. לא רק שחם טפלו כפי שצריך במחנה, אלא גם גישתם אלינו הייתה לגמרי חיובית. לפיכך יכולתי להתרכז בסדורים הטכניים מבלי לדאוג יותר מדי לתכנית החנוכית של המחנה. שנית, חברי המשק שפנתי אליהם בתוקף תפקידי, עזרו ועודדו אותי. בחצוני לנצל הזדמנות זו להודות לכל החברים שעזרו בכל צורה שהיא, אם במסירת הפנאי שלהם, אם בעצות או בצורות אחרות.

מותר להגיד שזכרונותינו על מחנה הסטודנטים 1959 יהיו חיוביים, והרשא החדש שלפני המזכירות יעזר להזכיר לנו בעתיד את המחנה המוצלח הזה. גם יתכן מאד שזכרונותיהם של הסטודנטים על כפר-הנשיא יהיה לא פחות נעימים.

בימבו.

////////////////////////////////////

ל ח ב ר י " א י ת נ י ם "

כהתקבלט למועמדות במשק

ב ר כ ו ת .

////////////////////////////////////

מ פ י ה ט ר .

בשבת אחת שחקו חברינו קריקט נגד מחנה "הכונים" מאנגליה וגם זכו בנצחון. גרשי ספר על המאורע והעיר שחיה זה משחק קשה.
אומר שמואליק: "תודה לאל שדפקנו את האנגלים חאלה."

: : : : : : :

ספרו ליואב, בן 4, שיש למיה אח חדש, תינוק. (ראו מודעה כע' 9 - חמ')
חשובתו המידית היתה: -
"הגידו לאילזה!"

מחנה הבונים, רד-הוק, ארה"ב, 23/7/59

חברים יקרים,

כדי לתת לכם תמונה ממחנה-קיץ של "הבונים" פה, עלי להעביר קמעה על "מנהגי הקיץ" של האמריקאים - לפחות של אלה שיש להם המזל - או ביש המזל - לחיות בניו-יורק. עיר זו, מפורסמת בגלל בניניה וקניניה, פלאי הסכע, ידועה גם לשמחה בגלל מזג-האוויר החם, חלח וה"דיק" שלה שקשה לנשאו בחדשים יולי ואוגוסט, זמן שאפשר להמלט ממנו בבניניהם ה"ממוזגים" של הסופרמרקטס, בתי-הקולנוע והבנקים. לכן כל האוכלוסיה, פשוטו כמשמעו, אורזת מזוודות ונוסעת לה - במכוניותיה - ל"כפר", להרים, אגמים, לכל מקום אפשרי שהנו במרחק-מה מהעיר. הרבה משפחות שוכרות דירות (קבינס) המצוידות במכשירי-כשול, בריכת-שחיה (1) וכו', וראש המשפחה מצטרף אליהם בסוף השבוע. אחרים, לעומת זאת, מבליים בבתי-מלון ושולחים את ילדיהם למחנות לחודש-חדשים. מחנות אלה הם בדרך-כלל יקרים בגלל השרותים שהם מספקים. יש שם מדריכים ומלצרים, סניס, רכיבה; ולכן אין הילדים עושים שם מאומה אלא להתענג על כספי הוריהם. כמובן, מפרסמים מחנות אלה מודעות שבועות מראש; הם יהודיים וכשר "למהדרין" עם שמות עבריים מצוחצחים כמו "מחנה איתן", "עתיד" וכדומה.

יש גם "מחנות-יום", ממומנים ע"י גופים צבוריים מקומיים, הוריים ואחרים, המספקים את צרכי השכבה העניה יותר, שאינה יכולה לחרשות עצמה מחנות מהסוג הנ"ל. שם הילדים מבליים את היום בהשגחה ונשלחים הביתה לעת ערב.

לפי עניות דעתי באים רוב חניכי "הבונים" מחשבות הבינוניות, שבהן הורים יכולים לשלוח את ילדיהם למחנות-קיץ לחודש-חדשים, כשהם, ההורים, יוצאים לבלות לזרם. משום שעל מחנותינן להתחרות עם יתר המחנות, עליהם לספק דברים שהם קצת מוזרים בהשוואה עם מחנות שאנחנו הכרנו באנגליה או באוסטרליה. יש מקלחות חמות ושרותים בכל צריף, האכל מצוין ומכושל ע"י מומחית (כושית עצומה מסוג "חלף עם הרוח", במדים לבנים וכובע של טבחית ראשית לראש), יש מומחה לדיאטה, סרט פעם בשבוע; כביסת הילדים נשלחת פעם בשבוע למכססה אוטו-מטית, וכל מיני דברים אחרים שאפשר להסביר בחלקם ע"י אורך תקופת המחנה. בכל זאת מחנות "הבונים" יותר זולים בהשוואה עם אחרים, ולפיכך יותר פרימיטיביים, או כך לפחות חושבים ההורים. תארו לעצמכם: הילדים עוזרים בכשול, עריכת שולחנות והגשה; יש אף סדור-עבודה יומי שלפיו הם מנקים את המחנה, מטפלים בביתם, עובדים בגן-הירק ומשגיחים על 2 עגלות, ועבודות דומות.

עקר השגו של מחנה רד-הוק, הריהו דמת העבריות: פרט לשעורי עברית יומיים לשעה עם כתות ברמות שונות, מתפרסמות כל ההודעות בעברית והחני-ים מתחילים "להרגיש" את השפה. פרט לזה מורכבת התכנית מהרבה ספורט: יש רכיבה נאה לשחיה ושעורי שחיה לנוקקים לכך, ויש הרבה מקום למשחקי-כדור שונים. יש גם "שיחות" כשלכל שכבה יש נושא (מעובד לפרטיו ע"י אדם) כגון "12 השבטים", "ילדים בארצות העולם", "צדק חברתי" וכו'. כן נכלל נושא הצופיות, שעד כה לצערנו הדונח מאד בתנועה.

החוגים מתקיימים בדרך כלל בשעות אחה"צ. לילדים בחירה חפשיית בנוסאים, והם עוברים מאחד לשני, כמו שירה בצבור, רקודי-עט (אמריקאים ויש-ראליים), ג'ורו ואגרוף, חליל, מקהלה, משחקים שונים ומלאכות. כמה מלים לנושא האחרון: קיים פה צריף מיוחד למלאכת-יד מצויד מכל טוב בצבעים, נייר, חומר, מספריים, חוטי ניילון, ככל שלבך חפץ. יש לי ההרגשה שצויר רב זה אינו מנוצל די צרכו. בכל זאת, כיום "בקרר ההורים" האחרון הוצגה תערוכה נאה של חפצים שנעשו ע"י הילדים.

תכניות הערב הן רופפות במקצת; כולן מתוכננות כרגע האחרון, פרט לעונגי-שבת. היו הופעות מוסיקליות, משחקי לילה, חירונים, התחפשויות - כולן תכניות קלילות. התקיימו גם 1 או 2 אספות שבהן הילדים התוכחו על חתכ-ניות ועל "קופה משותפת" (ראוי לציין שבמיוחד הצעירים מתנגדים בכל תקף לרעיון קופה משותפת לסוכריות שלהם!).

המחנה מחולק ל-3 שכבות: "סוללים" (10-12), "צופים" (12-15) ו"כונים" (15-17). להם גם "יועצים" כדמותם של "בוגרים" ו"מדריכים צעירים". האחרונים מהווים קבוצה נפרדת והם נותנים, בהדרכת אדם, שיחות על הדרכה, עברית וכו'. כ-70% מהילדים הם "חברי-הבונים" ותשתתפו כבר פעם במחנה לפנה זה. יתרם הם חדשים, ולפעמים קשה להסתיר אתם כמה שנוגע למשמעת, עבודה ומסורה. עלי להודות שבדרך-כלל הופתעתי לסובבה מהתנהגות החניכים. הם ברוכים אדיבות, שקטים כשדורשים זאת, ואחרי חודש מחנה סרט היה לנו משבר רציני, לא "הופתע" אף אחד ועוד עובדים לפי התכנית המקורית. לעומת זאת, לא נדרש כלום מהילדים

בשטח הדייקנות או משמעת במסדר. לדוגמה, אם ילד מאחר ב-16 דקות, לא נזר; לא צריך לעמוד דום כשירת ההימנונים - כל דבר המזכיר אך במקצת "מיליטריזם" הנו אסור בהחלט; וגם כשאנו, הישראלים, מתפקעים לפעמים כראות הדברים שנס-כלים, אין לדבר חשיבות בעיניהם. הם פשוט אינם מקבלים הוראות "מלמעלה", ולכן חייבים השליחים להתפשר. ראש המחנה הוא צעיר ממדינת מינסוטה, בטוח בעצמו וגם מוכשר; - אבל הוא חושב שהשליחים נשלחים הנה בתור יועצים בלבד.

פרט למדריכים יש גם צוות קבוע: אחות מוסמכת עם מרפאה נפלאה (בית-חולים בזעיר-אנפין); מנהל מסחרי לכל הפרטים הטכניים והכספיים, שני שליחים (מנוחה קריינס מגשר-הזיו ואדם), משמחה לויאטח וכל מיני ירקות אחרים שכולם גרים בבנין-החוזה המקורי - בית בן 150 שנה - שנרכש יחד עם תאחווה ע"י "הבונים". בבית זה יש כ-50 חדרים ולכן נמצאים בו ספריה, מועדון, משרד, מטבח (שבו מכשלים קפה בכל שעות היום והלילה) וכו'. רוב השיחות הערות בין המדריכים, שליחים וכו' לתקון ועידכון התכנית מתקיימות בשעות הקטנות של הלילה ואין מתפנקים פה בעודף שינה.

כמוכן מכלות מיה ואני את זמננו בחיי "מותרוח", כשרוב עבודתי מורכבת מכמה שעות עבריה, הרפסת תכניות, הכפלות וסדורי דאר; בו בזמן שמיה הזכורה כ"ילדת התפנוקים" (מסקוט) של המחנה וכולם מפנקים אותה.

אחמול נסענו (לכל המדריכים יום חופש בחודש) ובקרנו ב"הייד פרק" הקרוב, מקום מושבו שלעבר של פ. ד. רוזוולט, בסביבה מרהיבת-עין, שבה נמצאים ספריה, מוזיאון וגם קברו של הנשיא. עברנו ביעף על אחוזת "ונדרכילס" המפורסמת הצופה על עמק ההודסון ושבו אחת מתמונות הנוף הנהדרות ביותר שאי-פעם ראיתי.

בזה אסיים היום בשלחי לכם דרישת שלום, גם מאדם ומיה.

להתראות

אילנה

מ ו ל ט ו ב

לכתב שבע ולמרקי
להו לדת שרה.

ע ל נ ו ש א י ש ו נ ו ש ו נ .

באחד מימי השבוע הזה קראתי בעלון המועצה האזורית בגליל העליון, חוץ האור כללי של מצב המושבים באזור, את המשפט הקצר הזה: "שפת המוצא שולטת ככל". המשפט הזה בחוברת הנ"ל צוין בגנותם של תושבי הכפר; ואני התרשמתי מזר ולא ימלתי אלא להשוות את הנעשה בשטח השפה בין התושבים של מושב פלוני ובין החברים בקבוצנו.

נרמה לי שכל צבור יכול להתגאות במציאותם של יחידים הנקראים "משוגעים לדבר אחד". כדרך-כלל נחשב בטוי זה לכנוי חיומי, יש ובתוך מצב מסוים דרושים מאמצים ממושכים ועקשים מאד בכדי להוציא לפועל דבר מאד רצוי וטוב לצבור כולו, אלא שלא ניתן במסגרת תקציבית או סדורית לעשותו באמצעים מקובלים. נסיונותי להוכיח לכלל הצבור שלנו ימשימה כזאת - חשוכה ביותר מכל הכחישנות - הוכתרו עד כה בהצלחה מועטה מאד. עדיין קיימת בינינו חוסר הכנה יסודית, חוסר רצון, מידה רבה מאד של שמרנות (ונורה, גם סנוביזם); וכל הבורמים האלה מצטרפים יחד ליצור מצב של קפאון. כפי שביטא זאת דובר המחנה הראשון שבקר אצלנו לפני שבועיים - במסיבת הפרידה: "אמרו לנו שפה מברכים עברית, אך חיש מהר עמדנו על הסעות."

אנחנו חברה של יוצאי אנגליה וארצות אחרות של האימפריה הבריטית לשעבר. שפת האם שלנו השתלטה כמעט ב-100% של תושבי הקבוץ. אף-על-פי שיש כנראה מן הרצוי שנדע כולנו לקרוא ולהתבטא בשפה האנגלית, אין כל צורך שיפגשו שני חברים מכלי להחליף ביניהם מלה בעברית. תמוה מאד גם חמנהג שקבע לעצמו ישיבה של קבע, להתעלם לגמרי מנוכחותו של חבר או בעד אשר

אינו מבין אנגלית - בארוחות למשל - ולתנהג כאלו אינו קיים; וזאת בצכור של יוצאי אנגליה הנאזרה ובעלת הנמוסים המדוקדקים.

אני כא במגע - עקב עבודתי - עם חברים צעירים של ההשלמה. מפייהם שומעים טענות קשות מאד על החברים הותיקים אשר, לדברי הצעירים, מצרים לתלוסין את צעריהם ללמוד עברית ע"י התנהגות מתנכרת יום-יומית. הפעולה החר-פעמית של ירח-לימוד - כדי לכל כר-דעת - אינה יכולה לבוא במקום אדירה נוחה ללימוד, דבר אשר אינו נראה לעין, לעתיד הרחוק ביותר. ישנם בודדים מבין ההשלמה אשר לקחו ברצינות את צווי הדבור העברי, ולמרות כל הקשיים (ואלה באמה מרובים מאד) ממשיכים ביסודיות ונאמנות ראווה לשבח בלמודים - בעזרת חבר מורה. אני משוכנע שאנחנו חייבים לעזור לחברים אלה, אפילו עד כדי שלי-חתם לאולפן, אם אין דרך אחרת לעזור להם בבית. אולם אותם "משוגעים לדבר" מהווים למעשה יוצאי דפן חמראים על הכלל. רוב רובם של חברי ההשלמה הלכו בדרכינו אנו, ומחרו להשלים עם חמצב העגום הקיים - לדאבוננו ולדעתנו כאחת.

אנחנו כקבוץ מהווים אכן שואבת לחרבה תיירים דוברי אנגלית, לחברי התנועה, למחנות וכו'. בתנועה נוצר הרושם שאנו משק אנגלי. הנזק הממשי בתפיסה כזאת, אשר עליה עמדת לא פעם באספות, הוא כזה שאנו מסתגרים ומהווים מעין "אנגלית קטנה", אי בודד העומד לגמרי מחוץ לתהליך החינוכי והדינמי של קבוץ הגלילות. הדבר דומה לתהליך של התוך-חומר גלם של 70 גלילות או תפוצות, אשר משום-מה פוסח על נקודה גיאוגרפית מסוימת, ומשאיר אותה "לא כישראל".

אין ספק שלפתרון המעשי לבעיה קשה זו נגיע כשיתבגרו ילדינו. הם אינם חיים כעבר - להם העתיד, והעתיד שלהם היא עתידה של המדינה כולה. הם לא יסכלו שיחות כשתים או שלש שפות בינם לבין עצמם או בין הוריהם, או - כן ירכו - בניהם הם.

יש להתנער מחסטיכיה המרעילה את האויר בצכורנו, ולדעת שבכח הרצון של כולנו נוכל לבעיה הזאת. די בחבר אחד חנוסוג, ומאמצים רבים עלולים לעלות בתוהו. צכורנו לרוב מבורך בכשרונות רבים - אנשי תרבות והשכלה הננו. משום-מה קיימת העובדה התמונה מאד שאנו חמיר מוכנים להתגייסות לשליחות לכל קצווי תבל שמדברים שם אנגלית או שפה אחרת, ולהכיא דבר המדינה הצעירה שפתח ותרכותה לשם. לכל החברים שלוחה קריאתי - המנען מחלועזית - ונתחיל להיות משפחה ישראלית בישראל, ולא משפחה גויית בלות יהודית.

מאיר ר.

x x x x x x x x x x

לחברינו ג'סון ורגינה

לרגל נשואיהם

ברכת מזל טוב ועליה קרובתו

x x x x x x x x x x

מדברי חז"ל.

בגדיו של אדם.

(עם פרסום ההצעות לתקציב אישי בהלבשה).

- מי שאין לו אלא חלוק אחד, חיינו אינם חיים.

"ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול" -
אמר ר' יוסי בר' חנינא: - כל המכזה את חבדיו, סוף אינו
נהנה מהם, שנאמר: "והמלך דוד זקן בא בימים, ויכסוהו בגדים
ולא יחם לו."

חדר כני אדם - כסותם.

הצעות לתקציב אישי בהלבשה ובהנעלה.

פירוש של תקציב אישי הוא שכל חבר קובע כעצמו איך להוציא את תקציבו השנתי לבגדים.

התקציב לבגדים מתחלק ל-3 חלקים:

- (א) חמרי תפירה והוצאות שוטפות של מחסן הבגדים.
- (ב) בגדי עבודה.
- (ג) בגדי ערב, כלי-מטה, מגבות וכו'.

(1) (א) חמרי תפירה והוצאות שוטפות יהיו בתקציב כללי משותף, וכרשות מחסן הבגדים.

(2) (ב) לבחורים יהיה תקציב משותף לבגדי עבודה, לכל אחד לפי צרכיו, וזה בגלל החברלים הגדולים ככלאי הבגדים בסוגי העבודה השונים.

לבחורה מוצע תקציב אישי הכולל בגדי עבודה ובגדי ערב.

(3) לכל משפחה יהיה חשבון במחסן הבגדים.

(4) בגדי הריון יבואו מתקציב החברה, ויהיו רכוש.

(5) שיטת הקניה תהיה כמו עד כה, אלא שתחבר יזמין את חומנתו במחסן הבגדים אשר ינסה למלא אותה.

במקרה וחבר ירצה כעצמו לכצע את קניית הבגד, נעשה את הסדור הדרוש.

סכום הכסף המזומן לרשות קניית בגדים יהיה כמו עד כה, ז. א. לפי יכולת הזכר לספק מזומנים.

(6) התקציב ניתן להעברה משנה לשנה, כדי לאפשר לחבר לחסוך למען רכישת בגד יותר יקר.

(7) כל חבר ושאי לשרות שוח מהמתפרה. "האיחוד" מכסס את חישול התקציב על התנחת שכמשק חופרים בגדים.

(8) תאמפה תחליט אם הערך של מתנות ינוכח מהתקציב או ישאר כדבר נוסף ברישון החבר.

(9) תהחלטה חסופית אם בגד ניתן עוד לתקון, תהיה בידי המחסנאית.

(10) מחסן הבגדים לא יקבל על עצמו יותר אחריות על עבודת המכסה מאשר עד כה.

(11) לשנים הראשונות מציעים קופה השוואה כדי לספק לחבר מה שהיה מגיע לו מקודם.

תקציב התלבשה אינו ניתן להעברה לתקציב אחר כלשהו.

התקציב להנעלה יהיה אישי גם הוא, חוץ מאשר תקציב נעלי העבודה והמגפים, אשר יסאור בתקציב משותף בגלל החברלים הגדולים בצרכים במקומות עבודה שונים.

(א) כל חבר יוכל להוציא את תקציבו לפי רצונו.

(ב) התקציב ניתן להעברה משנה לשנה.

(ג) בשנה הראשונה התקציב לא יהיה שונה לכל חבר, אלא יעובד כדי להעלות את כל החברים לאותה חרמה: ז. א. שהחבר שקבל חשנה נעלים חדשות יקבל תקציב קטן יותר מזה שקבל נעלים אשתקד. אחרי חשנה הראשונה כל הבחורים וכל הבחורות יקבלו את אותו התקציב.

עם סגירת העלון:

הגיע מברק המבשר על הולדת תינוק נוסף.

לא ילוהו לאדם

מזל טוב

להולדת הבן.

מלח, מלח.

במלח מלח

